

Súd: Okresný súd Pezinok
Spisová značka: 10C/105/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1711204221
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 02. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Majerský
ECLI: ECLI:SK:OSPK:2015:1711204221.10

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Pezinok v konaní pred sudcom JUDr. Romanom Majerským, v právnej veci navrhovateľa: A. M., H.. XX.XX.XXXX, C. M.. A. XXXX/XX, R., zastúpený JUDr. Miloš Opačitý, splnomocnenec, bytom Stredánská 2536/43, Topolčany, proti odporcovi: TU.MESA, s. r. o., so sídlom Mladoboleslavská 1, Pezinok, IČO: 35 870 010, zastúpený: Advokátska kancelária JANČO, JAKUBČÁK A PARTNERI, s. r. o. so sídlom Štúrova 13, Bratislava, IČO: 36 367 524, o zaplatenie 1.285,- € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Súd návrh **z a m i e t a**.

Navrhovateľ je povinný nahradiť odporcovi trovy právneho zastúpenia v sume 722,80 € do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ sa návrhom domáhal, aby súd uložil odporcovi zaplatiť sumu 257,11 € s 9 % ročným úrokom z omeškania od 20.12.2009 do zaplatenia, sumu 257,11 € s 9 % ročným úrokom z omeškania od 20.01.2010 do zaplatenia, sumu 257,11 € s 9 % ročným úrokom z omeškania od 20.02.2010 do zaplatenia, sumu 257,11 € s 9 % ročným úrokom z omeškania od 20.03.2010 do zaplatenia, sumu 257,11 € s 9 % ročným úrokom z omeškania od 20.04.2010 do zaplatenia, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku, alternatívne povinnosť zaplatiť sumu 229,03 € s 9 % ročným úrokom z omeškania od 20.12.2009 do zaplatenia, sumu 229,03 € s 9 % ročným úrokom z omeškania od 20.01.2010 do zaplatenia, sumu 229,03 € s 9 % ročným úrokom z omeškania od 20.02.2010 do zaplatenia, sumu 229,03 € s 9 % ročným úrokom z omeškania od 20.03.2010 do zaplatenia, sumu 229,03 € s 9 % ročným úrokom z omeškania od 20.04.2010 do zaplatenia, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Návrh odôvodnil tým, že s odporcom dňa 06.02.2006 uzatvoril pracovnú zmluvu a pre odporcu vykonával prácu nástrojára. Podľa bodu č. 3a pracovnej zmluvy bolo miesto výkonu práce Pezinok, podľa potreby spoločnosti SR a štátov EÚ. Odporca si neplnil svoje povinnosti vyplývajúce zo Zákonníka práce, nedokázal zabezpečiť prácu, ale neuhrádzal ani mzdu a naopak podaním z 26.02.2010 s ním okamžite skončil pracovný pomer. Odporcu vyzval listom z 04.03.2011 na úhradu mzdy, ale odporca na ňu nereagoval. Odporca v pracovnej zmluve nereagoval na prechod na menu Euro a udržiaval stav, kedy bola mzda vo výške 6.900,- Sk mesačne. Posledná mzda, ktorú mu odporca zaslal bola v októbri 2009 v sume 257,11 €.

Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom navrhovateľa, svedkov, oboznámením návrhu, pracovnej zmluvy, okamžitého skončenia pracovného pomeru, žiadosti o úhradu mzdy, výpisu z bankového účtu, rozsudku Okresného súdu Pezinok č. k. 4C/103/2011-188 z 08.11.2012, rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 2Co/172/2013-251 z 22.05.2013 čestného vyhlásenia z 12.04.2011, čestného prehlásenia z 20.06.2014, výpisu z účtu odporcu, mzdového listu navrhovateľa za rok 2009 a 2010,

zápisnice z pojednávania z 07.06.2012 v konaní vedenom na Okresnom súde Pezinok sp. zn. 4C/103/2011, čestného prehlásenia z 15.04.2011, ostatného obsahu spisu a zistil nasledujúci skutkový a právny stav.

Splnomocnenec navrhovateľa na pojednávaní uviedol, že navrhovateľovi nebola vyplatená mzda za mesiace november a december 2009 ako aj január, február a marec 2010, pričom to bolo povinnosťou odporcu. Ak sa tento bránil, že navrhovateľ bol nedosiahnuteľný, tak to nebola pravdou, pretože povinnosťou zamestnávateľa bolo pridelať zamestnancovi prácu. Ak odporca tvrdil, že bol navrhovateľ nedosiahnuteľný, tak poukázal, že s ním odporca uzavrel zmluvu o pôžičke. Bolo bezpredmetné, či navrhovateľ chodil do práce alebo nie, odporca mu mal povinnosť pridelať prácu. Bolo zaujímavé, že odporca v návrhu na prerušenie konania z novembra 2012 uviedol, že sporným sú minimálne mesiace február a marec 2010 a to vo vzťahu ku skončeniu pracovného pomeru a konania o určenie jeho neplatnosti, pričom vo vzťahu k mesiacom pred skončením pracovného pomeru sa nevyjadril. Vo vzťahu k okamžitému skončeniu pracovného pomeru uviedol, že odporca vo svojom vyjadrení z 13.09.2012, ktoré je založené v spise tunajšieho súdu pod sp. zn. 4C/103/2011 sám uviedol, že tento pomer skončil najneskôr 12.04.2010, ktorý dátum súd použil pri hodnotení včasnosti podania žaloby. Pôžička nebola bezvýznamná v tomto konaní, keď navrhovateľ si požičal sumu cca. 17.000,- €, k jej splácaniu potreboval mať pridelenú prácu, aby mal zabezpečený príjem k jej splácaniu a zabezpečenú rodinu. Ak odporca tvrdil, že navrhovateľ do práce nechodil, nebol dosiahnuteľný od jesene 2009, prečo z týchto dôvodov s ním pre hrubé porušenie pracovnej disciplíny neskončil pracovný pomer. Bola zaujímavou aj skutočnosť, že čestné prehlásenie je datované k 12.04.2011, pričom ako dôkaz bolo súdu predkladané až 13.11.2013 a v konaní o určenie neplatnosti skončenia pracovného pomeru nebol tento dôkaz odporcom predložený, ani spomenutý, pričom k prejednávanej veci mal význam. Odporca v žiadnej korešpondencii s navrhovateľom pred podaním žalobného návrhu nikdy nespomenul dôvod nevyplatenia mzdy to, že navrhovateľ nechodil do práce a nebol dosiahnuteľný. Menovaný Jozef Baur nebol vedúcim zamestnancom, ani štatutárom odporcu, ale len radovým zamestnancom odporcu tak ako to vyplýva z predloženého čestného vyhlásenia a preto mu nebolo známe, prečo by menovaný a z akého dôvodu mal kontaktovať navrhovateľa.

Navrhovateľ na pojednávaní uviedol, že k odporcovi nastúpil do pracovného pomeru v roku 2006 a jeho práca pre odporcu spočívala v montážnych, nástrojárskych prácach, ktoré vykonával na rôznych miestach v Taliansku, Českej republike, Portugalsku, Nemecku ako aj pre Peugeot pri Trnave. Na prácu ho vysielala Langová ako konateľka odporcu alebo Meriggi, ktorý bol majiteľom firmy a to tak, že dostal SMS správu, alebo telefonát a bolo mu oznámené, kam má vycestovať, akú prácu bude vykonávať a komu sa má hlásiť. Nikto iný ho na prácu nevysielal. Na danom mieste sa hlásili a domovský zamestnanec ako vedúci im povedal akú prácu budú vykonávať. Zo skupiny zamestnancov mali vždy jedného, ktorý komunikoval s domovským zamestnávateľom, ale nikdy nemali predáka ako to bolo spomínané. Jozef Baur bol jeho kolega, mali ale vždy rovnakú pozíciu v zamestnaní, opakovane sa s ním o jeho problémoch s odporcom rozprával a preto nerozumel prečo mu nepovedal, že bol splnomocnený ho kontaktovať za zamestnávateľa. V októbri 2009 pracoval v Hannoveri, keď mu bolo oznámené zástupcom firmy Paganelly a následne telefonátom od pani Langovej, že má ukončiť prácu a vrátiť sa na Slovensko. Keď sa vrátil, mal ostať doma a vyčkať na príchod majiteľa Meriggi, ktorý ho mal kontaktovať. K stretnutiu došlo v novembri 2009 v kancelárii na Zámočkej v Bratislave, kde za prítomnosti Langovej a Meriggi mu bolo oznámené, že momentálne prácu pre neho nemajú, bude to asi tak dva až tri mesiace, na čo im povedal, že si v tomto období prácu bude hľadať, nakoľko sa bez peňazí v tejto dobe žiť nedá. Oni mu na to povedali, že si prácu nájsť môže, ale musí byť k dispozícii, keby mu našli prácu. Počas tohto obdobia sám kontaktoval najmä pani Langovú, či majú pre neho prácu, avšak sa pýtal aj na to, prečo mu nie je vyplácaná mzda podľa pracovnej zmluvy. Mal vedomosť o tom, že v roku 2009 skončil s prácou v Nemecku aj Baur a v tom období pracovali v zahraničí pre odporcu iba dvaja zamestnanci v Poľsku.

Právny zástupca odporcu na pojednávaní žiadal ako nedôvodný zamietnuť. Odporca nevyplácal navrhovateľovi mzdu za mesiace november a december 2009 ako i január až marec 2010 z dôvodu, že sa nebolo možné s navrhovateľom spojiť a že navrhovateľ pre odporcu nevykonával v tomto období žiadnu prácu. Preukazoval čestným vyhlásením Jozefa Baura, že navrhovateľ nevykonával činnosť pre odporcu v období od jesene 2009 do marca 2010, nebolo možné sa s ním spojiť a v danom čase vykonával činnosť pre inú osobu. Jozef Baur je zamestnancom, ktorý u odporcu pracuje dlhodobo, požíva rešpekt medzi zamestnancami a sám navrhovateľ sa mal v konaní o určenie neplatnosti skončenia pracovného

pomeru vyjadriť k jeho osobe, že bol predákom, teda že bol zamestnancom, ktorý riadil činnosť iných zamestnancov a komunikoval so zamestnávateľom. Navrhovateľ pracoval v rozhodnom období pre iného zamestnávateľa čo sám potvrdil vo svojej výpovedi pred súdom v konaní pod sp. zn. 4C/103/2011 dňa 07.06.2012. Odporca však nedal súhlas s výkonom práce pre iného zamestnávateľa. Navrhovateľ nepredložil žiaden písomný súhlas odporcu na výkon práce ako to vyžaduje článok 11 pracovnej zmluvy.

Svedok Jozef Baur na pojednávaní uviedol, že navrhovateľa spoznal približne v roku 2005, 2006 na prácach v Taliansku, neskôr spolu pracovali v Mladej Boleslavy, bolo to v roku 2007, kde mu robil aj nadriadeného. Tu spolu určitý krátky čas pracovali, potom sa znižovali stavy, navrhovateľ z Boleslavy odišiel a potom sa asi po mesiaci vrátil späť, ale už pod inou firmou. O znížení stavu zamestnancov rozhodovali ľudia z Talianska a zníženie stavu oznamoval môj nadriadený Giacomo Frassu. V roku 2009 alebo 2010, presne si nepamätal, pracoval deväť mesiacov v Nemecku, kde približne počas obdobia jedného alebo dvoch mesiacov stretával aj navrhovateľa. Aj tu pracoval navrhovateľ pod inou firmou. Zamestnancom odporcu je od 01.01.2001 doposiaľ. Na jeseň 2009 do marca 2010 pracoval v Mladej Boleslavy a potom šiel do Hannoveru. V Hannoveri bol od jari a končili tam následne v januári, ale rok presne nevedel. V Nemecku sa stretával s navrhovateľom. Čestné prehlásenie založené na č. I. 88 sám písal. Oslovil ho majiteľ firmy Giorgio Meriggi telefonicky. On mu povedal, čo mal napísať. V čestnom vyhlásení kde uviedol, že s navrhovateľom nebolo možné sa spojiť, mal na mysli obdobie po tom, čo poslali navrhovateľa domov. Už si presne nepamätal, kedy poslali navrhovateľa domov z Nemecka, keď sa s ním nemohol spojiť. Komu je nadriadený je uvedené v dodatku pracovnej zmluvy, bolo to pri prácach v Nemecku, ale ja v Mladej Boleslave. Navrhovateľovi pridieval prácu týkajúcu sa odovzdávania nástrojov. Navrhovateľ plnil zadané pracovné úlohy. Keď sa nemohol spojiť s navrhovateľom znižovali sa stavy, na miesto neho došiel niekto iný. Prácu zadefinovala firma Paganelli, kde mal majiteľ firmy kontrakt na určenú prácu. V čestnom vyhlásení je všetko ako to uviedol vo výpovedi. S navrhovateľom bol v styku dovtedy kým tam bol. Navrhovateľ pracoval v období jeseň 2009 - marec 2010 pre firmu Miliarium. Mal vedomosť o tom, že sa nemá chodiť pracovať do inej firmy. Nebolo bežné, aby zamestnanci odporcu pracovali pre iné firmy. Navrhovateľ sa vrátil do Mladej Boleslavy pod inou firmou asi v roku 2008. Keď sa dozvedeli, že navrhovateľ pracuje pod inou firmou oznámil to odporcovi.

Navrhovateľ ako zamestnanec a odporca ako zamestnávateľ uzatvorili dňa 06.02.2006 pracovnú zmluvu na dva roky. Navrhovateľ mal podľa zmluvy vykonávať prácu nástrojára s miestom výkonu v Pezinku, podľa potreby spoločnosti SR a štátov EÚ. Podľa bodu 7. pracovnej zmluvy bol zamestnávateľ povinný poskytovať zamestnancovi za vykonanú prácu mzdu vo výške 6.900,- Sk mesačne. Podľa bodu 11. pracovnej zmluvy sa zamestnanec zaviazal, že prípadnú ďalšiu zárobkovú činnosť, ktorá by bola rovnaká s predmetom činnosti zamestnávateľa bude vykonávať iba na základe predchádzajúceho písomného súhlasu zamestnávateľa.

Listom z 26.02.2010 bol s navrhovateľom okamžite skončený pracovný pomer z dôvodu závažného porušenia pracovnej disciplíny spočívajúcej vo vykonávaní zárobkovej činnosti rovnakej s predmetom činnosti odporcu.

Navrhovateľ listom z 25.01.2011 vyzval odporcu o vyplatenie mzdy a listom z 04.03.2011 opätovne žiadal o vyplatenie mzdy za mesiace november 2009 až marec 2010 spolu vo výške 1.285,- €.

Z výpisu bankového účtu na meno Ľudmila Deličová vyplýva bezhotovostný vklad zo dňa 23.11.2009 od odporcu v sume 257,11 €.

Rozsudkom Okresného súdu Pezinok č. k. 4C/103/2011-188 z 08.11.2012 súd zamietol návrh navrhovateľa o určenie neplatnosti okamžitého skončenia pracovného pomeru. Krajský súd v Bratislave rozsudkom č. k. 2Co/172/2013-251 potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa, keď okrem iného uviedol, že dvojmesačná prekluzívna lehota na podanie žaloby o neplatnosť skončenia pracovného pomeru začala plynúť dňa 29.03.2010 a uplynula dňa 29.05.2010, prípadne od 12.04.2010.

V čestnom vyhlásení z 12.04.2011 uviedol Jozef Baur, že navrhovateľ mal v období od jesene 200 do marca 2010 vykonávať pre odporcu pracovnú činnosť, túto však nevykonával, nebolo možné sa s ním spojiť a v danom čase vykonával činnosť pre inú osobu.

V čestnom prehlásení z 20.06.2014 uviedol Milan Vavřík, že v období jesene 2009 do marca 2010 navrhovateľ chodil na pracovisko do závodu Volkswagen v Hannoveri (konkrétne v období jeseň 2009 až do konca roku 2009), stretávali sa tam vo fabrike a navrhovateľ sa ho ako aj Jozefa Baura pýtal a zaujímal priamo o prácu a činnosti, resp. ponuku práce a pracovných činností, ktoré vykonávame s tým, že aj on chce pracovať a dožadoval sa pridelenie práce jemu a dožadoval sa ponuky práce od odporcu. Nebolo pravdivým tvrdenie Jozefa Baura, že sa s navrhovateľom nedalo spojiť, pretože navrhovateľ chodil priamo do fabрики za nimi.

V čestnom prehlásení z 15.04.2011 Thomas Reichl uviedol, že pre spoločnosť ŠKODA AUTO a. s. zabezpečuje dohľad nad výkonom činností iných spoločností a potvrdil, že v období od novembra 2009 mal pre odporcu vykonávať prácu aj navrhovateľ, túto činnosť však nevykonával a mal vedomosť, že ju v tomto čase vykonával navrhovateľ pre iného dodávateľa ako odporcu.

Z bankového výpisu odporcu za mesiac december 2009 vyplýva platba navrhovateľovi dňa 21.12.2009 v sume 1,18 € a dňa 20.012010 v sume 0,67 €.

Podľa mzdového listu za rok 2009 a 2010 navrhovateľ odpracoval v novembri 2009 jeden deň s čistou mzdou v sume 1,18 €. Za mesiac december 2009 čerpal navrhovateľ dovolenku v trvaní jedného dňa s náhradou mzdy v sume 0,67 €. Za mesiace január 2010 až marec 2010 neodpracoval navrhovateľ žiaden deň.

Navrhovateľ v zápisnici o pojednávaní vykonanom v konaní pred Okresným súdom Pezinok sp. zn. 4C/103/2011 z 07.06.2012 uviedol, že od januára 2010 si obnovil živnostenské oprávnenie, pracoval ako nástrojár pre zamestnávateľa Miliárium v Nemecku, prácu pre neho vykonával od januára 2010.

Podľa Čl. 3 zákona č. 311/2001 Z. z. Zákonník práce (ďalej len „ZP“) zamestnanci majú právo na mzdu za vykonanú prácu, na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci, na odpočinok a zotavenie po práci. Zamestnávateľia sú povinní poskytovať zamestnancom mzdu a utvárať pracovné podmienky, ktoré zamestnancom umožňujú čo najlepší výkon práce podľa ich schopností a vedomostí, rozvoj tvorivej iniciatívy a prehlbovanie kvalifikácie.

Podľa § 118 ods. 1 ZP zamestnávateľ je povinný poskytovať zamestnancovi za vykonanú prácu mzdu.

Podľa § 142 ods. 1 ZP ak zamestnanec nemôže vykonávať prácu pre prechodný nedostatok spôsobený poruchou na strojovom zariadení, v dodávke surovín alebo pohonnej sily, chybnými pracovnými podkladmi alebo inými podobnými prevádzkovými príčinami (prestoje) a nebol po dohode preradený na inú prácu, patrí mu náhrada mzdy v sume jeho priemerného zárobku.

Podľa § 142 ods. 2 ZP ak zamestnanec nemohol vykonávať prácu pre nepriaznivé poveternostné vplyvy, poskytne mu zamestnávateľ náhradu mzdy najmenej 50% jeho priemerného zárobku.

Podľa § 142 ods. 3 ZP ak nemohol zamestnanec vykonávať prácu pre iné prekážky na strane zamestnávateľa, ako sú uvedené v odsekoch 1 a 2, zamestnávateľ mu poskytne náhradu mzdy v sume jeho priemerného zárobku.

V prejednávanej veci nebola spornou skutočnosť, že medzi navrhovateľom ako zamestnancom a odporcom ako zamestnávateľom existoval v rozhodnom období novembra 2009 až marca 2010 vrátane pracovnoprávny vzťah, ktorá mohol skončiť najskôr doručením okamžitého skončenia pracovného pomeru dňa 29.03.2010. Rovnako nebola spornou skutočnosť, že odporca za uvedené mesiace nezaplatil navrhovateľovi mzdu. V tomto smere vykonané dokazovanie preukázalo, že odporca zaplatil navrhovateľovi dňa 21.12.2009 sumu 1,18 € za jeden odpracovaný deň v mesiaci november 2009 a dňa 20.012010 sume 0,67 € za jeden deň dovolenky v decembri 2009.

Navrhovateľ v konaní tvrdil, že odporca mu v období mesiacov november 2009 až marec 2010 nepridieval prácu, pričom to bola jeho povinnosť vyplývajúca zo Zákonníka práce. Podľa § 118 ZP má zamestnanec právo na mzdu iba za vykonanú prácu. Ak nemohol zamestnanec vykonávať prácu pre iné prekážky na strane zamestnávateľa, tak mu poskytne náhradu mzdy v sume jeho priemerného zárobku.

V prejednávanej veci bolo preto potrebné posúdiť, či navrhovateľ nevykonával prácu pre odporcu z dôvodu prekážok na strane zamestnávateľa (§ 142 ods. 3 ZP) alebo z dôvodu, že navrhovateľ pracoval pre iného zamestnávateľa.

Navrhovateľ na pojednávaní vypovedal, že v októbri 2009 mu bolo oznámené zástupcom firmy Paganelly a následne telefonátom od pani Langovej, že má ukončiť prácu a vrátiť sa na Slovensko. V novembri 2009 sa stretol s pani Langovou a Meriggi a bolo mu oznámené, že momentálne prácu pre neho nemajú, bude to asi tak dva až tri mesiace, na čo im povedal, že si v tomto období prácu bude hľadať, nakoľko sa bez peňazí v tejto dobe žiť nedá. Oni mu na to povedali, že si prácu nájsť môže, ale musí byť k dispozícii, keby mu našli prácu. Na pojednávaní pred Okresným súdom Pezinok sp. zn. 4C/103/2011 z 07.06.2012 navrhovateľ uviedol, že od januára 2010 si obnovil živnostenské oprávnenie, pracoval ako nástrojár pre zamestnávateľa Miliárium v Nemecku, prácu pre neho vykonával od januára 2010.

Z uvedenej výpovede navrhovateľa možno spoľahlivo uzavrieť, že navrhovateľ nemohol požadovať od odporcu vyplatenie mzdy za vykonanú prácu v období január až marec 2010, pretože podľa vlastného vyjadrenia pracoval pre iného zamestnávateľa teda tento mu bol povinný vyplatiť mzdu za vykonanú prácu.

Skutočnosť, že navrhovateľ pre odporcu nevykonával žiadnu prácu a zároveň, že sa na strane odporcu nejednalo o prekážky v pridelení práce za mesiace november a december 2009 preukazuje svedok Jozef Baur a to svojim čestným vyhlásením ale aj výpoveďou, keď tvrdil, že navrhovateľ pracoval v období jeseň 2009 - marec 2010 pre firmu Milliarium, ktorú skutočnosť potvrdil aj v čestnom prehlásení Thomas Reichl, ktorý uviedol, že od novembra 2009 mal pre odporcu vykonávať prácu aj navrhovateľ, túto činnosť však nevykonával a mal vedomosť, že ju v tomto čase vykonával navrhovateľ pre iného dodávateľa ako odporcu.

Čestné prehlásenie Milana Vavríka z 20.06.2014, v časti tvrdenia, že navrhovateľ v období jeseň 2009 až do konca roka 2009 chodil na pracovisko Volkswagen v Hannoveri a tam sa stretávali a pýtal si prácu, sa nezhoduje s výpoveďou navrhovateľa, pretože tento vypovedal, že sa v októbri 2009 vrátil na Slovensko a v novembri 2009 sa stretol s Langovou a Meriggi a týmto oznámil, že keď nemajú pre neho prácu, tak on si prácu bude hľadať.

Navrhovateľ v konaní nepreukazoval ním tvrdené skutočnosti ohľadom žiadosti o pridelenie práce (tieto len tvrdil) v mesiacoch november a december 2009, ani opak odporcom tvrdenej skutočnosti, že pracoval pre iného zamestnávateľa nie až od januára 2010 ale už v novembri 2009. Navrhovateľ nepredložil súdu žiaden dôkaz o výkone pracovnej činnosti pre iného zamestnávateľa od januára 2010. Ak sa teda odporca v konaní bránil tvrdením, že navrhovateľ nebol osobne k dispozícii pre výkon práce minimálne v mesiacoch november a december 2009 a v týchto mesiacoch prácu vykonával pre iného zamestnávateľa (a túto skutočnosť preukazoval svedeckou výpoveďou zamestnanca a čestným vyhlásením), bolo procesnou dôkaznou povinnosťou navrhovateľa preukázať od kedy pracoval pre firmu Milliarium ako aj skutočnosť, že sa o prácu aktívne zaujímal a žiadal o jej pridelenie. V opačnom prípade potom musel znášať negatívne dôsledky neunesenia dôkazného bremena, keď iba v rovine tvrdenia účastníka konania ostala skutočnosť dôležitá pre vyhodnotenie opodstatnenosti uplatneného nároku.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 OSP a odporcovi priznal náhradu účelne vynaložených trov právneho zastúpenia podľa § 9, 10, 14, 15, 16, 17 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti SR č. 655/2004 Z. z., so základnou sadzbou tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby á 61,41 €, za:

1. prevzatie a príprava zastúpenia (á 61,41 € + 7,41 €),
2. návrh na prerušenie konania z 19.11.2012 (á 61,41 € + 7,63 €),
3. účasť na pojednávaní dňa 13.11.2013 (á 61,41 + 7,81 €),
4. účasť na pojednávaní dňa 12.02.2014 (1 úkon á 15,35 € + 8,04 €),
5. písomné podanie z 08.04.2014 (á 61,41 € + 8,04 €),
6. účasť na pojednávaní dňa 25.06.2014 (á 61,41 + 8,04 €),
7. účasť na pojednávaní dňa 24.10.2014 (1 úkon á 15,35 € + 8,04 €),
8. účasť na pojednávaní dňa 04.02.2015 (á 61,41 € + 8,39 €).

Spolu predstavuje tarifná odmena advokáta sumu 462,56 €.

Súd odporcovi nepriznal úkony právnej služby oznámenie o prevzatí zastúpenia a vyjadrenie k žalobe z 28.11.2011, vyjadrenie z 03.02.2015 ako neúčelne vynaložené, keďže mohli byť prípadne boli vykonané v rámci prednesu na pojednávaní.

Náhrada cestovných výdavkov za účasť na pojednávaní dňa 13.11.2013 (44 km, spotreba 6 l/100 km, cena paliva 1,441 €, cena za palivo 3,80 €, základná náhrada za 1 km jazdy 0,183 €) v sume 11,85 €, dňa 12.02.2014 (44 km, spotreba 6 l/100 km, cena paliva 1,433 €, cena za palivo 3,78 €, základná náhrada za 1 km jazdy 0,183 €) v sume 11,83 €, dňa 25.06.2014 (44 km, spotreba 6 l/100 km, cena paliva 1,521 €, cena za palivo 4,01 €, základná náhrada za 1 km jazdy 0,183 €) v sume 12,06 €, dňa 24.10.2014 (44 km, spotreba 6 l/100 km, cena paliva 1,457 €, cena za palivo 3,84 €, základná náhrada za 1 km jazdy 0,183 €) v sume 11,89 €, dňa 04.02.2015 (44 km, spotreba 6 l/100 km, cena paliva 1,237 €, cena za palivo 3,53 €, základná náhrada za 1 km jazdy 0,183 €) v sume 11,58 €.

Náhrada za stratu času za účasť na pojednávaní dňa 13.11.2013 (1 x 3 polhodiny á 13,01 €) v sume 39,03 €, dňa 12.02.2014 (1 x 3 polhodiny á 13,40 €) v sume 40,20 €, dňa 25.06.2014 (1 x 3 polhodiny á 13,40 €) v sume 40,20 €, dňa 24.10.2014 (1 x 3 polhodiny á 13,40 €) v sume 40,20 €, dňa 04.02.2015 (1 x 3 polhodiny á 13,98 €) v sume 41,94 €.

Spolu predstavuje odmena advokáta a náhrada hotových výdavkov sumu 722,80 €.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní od jeho doručenia.

Podľa § 205 ods. 1 OSP v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa 205 ods. 2 OSP, odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak si povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na výkon rozhodnutia.